

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات اخلاق حسنه بر اعتبار قرارداد (مطالعه ای بر پایه حقوق مدنی ایران)

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی و ملی مطالعات مدیریت، حسابداری و حقوق (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه مرادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

روح الله مرادی - استادیار، گروه حقوق، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

قواعدی که در زمان و مکان معین توسط اکثریت یک اجتماع رعایت آن لازم شمرده می شود و اصولاً فاقد ضمانت اجرا است. طبق ماده ۹۷۵ قانون مدنی، اخلاق حسنه نیز میتواند مانعی برای آزادی قراردادها باشد. اخلاق حسنه عاملی است مستقل در محدودیت آزادی قراردادها، نه اینکه یکی از مصادیق نظم عمومی باشد. وجود این مانع برای آزادی قراردادها در جامعه ایران بهر احتیاط پذیرفته شده و حکم قانون چیزی جز امضاء رویه موجود در جامعه نبوده است، به همین دلیل قانون، قراردادی را که مخالف اخلاق حسنه باشد مثل اینکه متضمن دروغگویی، خیانت در امانت، و یا منافی عفت باشد مانند قرارداد تکثیر و فروش فیلمها و نشریات مبتذل و یا قراردادهای صوری به منظور نپرداختن دین اشخاص بی اثر و باطل اعلام نموده است. اگرچه عده ای اخلاق حسنه را نیز یکی از مصادیق نظم عمومی دانسته اند، ولی به دلیل اهمیت خاص آن در جامعه ایران، قانونگذار ترجیح داده است که آن را مستقلاً ذکر کرده و مطرح نماید.

کلمات کلیدی:

اخلاق حسنه، اعتبار قرارداد، حقوق مدنی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2042336>

